

gui força d'ell, i que escolti totes les classes -digué en Josep Maria, que en aquell moment es va posar dret i, corrents, es llençà als braços de la seva mare, mentre nosaltres ens moríem de gelosia. Oh, i llavors va arribar el meu pare, que va començar a cridar-me quan jo encara no havia dit res:

- *Vinga, caram de nano, Pau, vinga anem!* -i no parava de fumar.
- *Adéu companys!* -els vaig dir.
- *Jo també me'n vaig. El meu taxi m'espera, i les classes d'equitació* -va dir en Marc, anant-se'n.

Jo, en Víctor, em vaig quedar sol, però com que jo sempre anava caminant cap a casa, m'ho vaig agafar amb calma. Abans de marxar, l'Andreu, que passava caminant, em va dir adéu... però en aquell moment un nen de la nostra classe (un de força entremaliat) va travessar el carrer corrent, i l'Andreu també va córrer al darrere seu.

- *Joan, no travessis, que passen cotxes!*

En Joan es va salvar, però l'Andreu Puig va ser atropellat... L'endemà, jo, l'Andreu, estava més trist que mai i ben tip de tota la meua vida... tenia una cama trencada, enguixada i que em feia un mal terrible. Quina clínica més freda... Vaja, els meus alumnes dubto que em trobin a faltar... Uns trapejells... Quasi, quasi dono la vida per un d'ells i... Va arribar el vespre i quan em sentia més sol, algú trucà a la porta i entraren quatre nens que feien cara d'haver plorat diverses hores seguides. Jo em vaig quedar parat al veure en Pau, en Víctor, en Josep Maria i en Marc. Tots caminaven molt a poc a poc, i amb l'uniforme mig desmuntat:

- *Hola...* -va dir en Marc, que va ser el primer que va parlar sense tenir por- *no s'ho agafi malament perquè de tota la classe només nosaltres quatre hàgim vingut...*

- *Heu vingut vosaltres quatre... quan jo no esperava a ningú.*

- *Com et trobes Andreu?* -li preguntà en Víctor.

- *Bé, molt bé* -els vaig dir, mentre pensava "*estic molt malament*".

- *Nosaltres l'apreciem molt...* -digué tímidament en Víctor.

- *Nosaltres, amb uns euros que teníem amagats... doncs, li hem comprat un petit obsequi...* -digué en Josep Maria, que li donà un paquet on hi havia una estilogràfica, mentre el Pau, emocionat, treia una llibreta d'arrugats papers i llegia en veu alta:

Encara que ens fem grans

sempre ens en recordarem del nostre professor.

Perquè ell, encara que faci fred o calor,

sempre pensa per nosaltres el millor.

Si el fem enfadar, ens sap perdonar.

I si fem massa xerinola

no ens estira les orelles...

Però nosaltres això no ho fem,

som bons nens, i volem que sigui sempre

amb nosaltres! Els seus alumnes!

Andreu, volem que es curi de l'accident

perquè torni a l'escola ben aviat...

Després, molt emocionat, els vaig abraçar, intentant no plorar, amb ganes de tornar a l'escola encara que només fos per quatre nens que em volien... Els vaig demanar que, amb l'estilogràfica, cada un fes la seva firma sobre la meua enguixada cama, segellant així la nostra amistat.

SÒNIA BELLIDO

Ajuntament
de Quart

Nota informativa:

En compliment de la normativa urbanística, recordem de nou que per realitzar qualsevol tipus d'obra cal disposar de llicència municipal d'obres.

Per a qualsevol consulta podeu adreçar-vos als Serveis Tècnics de l'Ajuntament.

Telèfon: 972 46 91 71 / Fax: 972 46 87 80

L'horari d'atenció al públic per temes d'urbanisme és: els dimarts de les 9 del matí a les 3 de la tarda i els divendres de les 3 de la tarda a les 9 del vespre.